

196

Vel þér ei hin æðstu sæti

1. Vel þér ei hin æðst - u sæt - i ein - hver þeg - ar býð - ur þér.
 2. Vel þér ei hin æðst - u sæt - i, oft er marg - ur fremr - i þér
 3. Vel þér ei hin æðst - u sæt - i, ei er betra' að kom - ast hátt.

Stund - a hjart - ans lít - il - læt - i, lausn - ar - inn svo gjörð - i hér.
 og þótt hér þín oft ei gæt - i átt þú víst að Guð þig sér.
 Virð - ing heims er völt á fæt - i, visn - ar skjótt og hverf - ur brátt.

Hann sem öll - um æðr - i var eig - i hirti' um virð - ing - ar.
 Hann þig lít - ur æ - tíð á, ekk - ert dylj - ast hon - um má.
 Leit - a Drott - ins dýrð - ar hér, Drott - inn Guð þá seg - ir þér:

Hann af börn - um heims var smáð - ur, him - ins Drott - inn þó sem áð - ur.
 Hér þótt nafn þitt heim - i gleym - ist himn - um á það sí - fellt geym - ist.
 „Vin - ur, þok - a þér upp bet - ur.“ Þig við dýrð - ar há - stól set - ur.